

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อนต่อการปรับตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยสรุปการวิจัยเป็นลำดับดังต่อไปนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่ได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน

5.1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา ก่อนและหลังการได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน

5.1.1.3 เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวแต่ละด้าน ก่อนและหลังการได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อนของนักศึกษากลุ่มทดลอง และเปรียบเทียบการปรับตัวแต่ละด้านในการวัดครั้งที่ 1 และการวัดครั้งที่ 2 ของกลุ่มควบคุม

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

5.1.2.1 นักศึกษาที่ได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน มีการปรับตัวดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน

5.1.2.2 นักศึกษาที่ได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน มีการปรับตัวที่ดีขึ้นมาก่อนได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน

5.1.2.3 กลุ่มทดลองมีการปรับตัวแต่ละด้านดีกว่ากลุ่มควบคุม และในกลุ่มทดลองจะมีการปรับตัวแต่ละด้านหลังการทดลองดีกว่าก่อนการทดลอง

5.1.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 48 คน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 24 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 24 คน

การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย ให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ทำ

2. คัดเลือกนักศึกษาที่ได้คะแนนจากการทำแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัยสูง ซึ่งแสดงถึงการมีปัญหากับการปรับตัวในมหาวิทยาลัย และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 48 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) นักศึกษาที่ได้จากข้อ 2 ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 24 คน กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

5.1.4.1 เครื่องมือวิจัยซึ่งใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัยของ ศรีสุรางค์ บรรหาร (2524) ซึ่งแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัยนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การปรับตัวด้านการเรียน การปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์และการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน มีจำนวนข้อทั้งหมด 95 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีจำนวน 5 อันดับ คือ 5 (มากที่สุด) 4 (มาก) 3 (ปานกลาง) 2 (น้อย) และ 1 (น้อยที่สุด)

5.1.4.2 เครื่องมือทดลอง ซึ่งใช้กับเพื่อนผู้ให้การศึกษาในกลุ่ม ได้แก่ ชุดการฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การศึกษาในกลุ่ม จำนวน 15 ชุด ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง

5.1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

5.1.5.1 เตรียมแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย และชุดการฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การศึกษาในกลุ่ม

5.1.5.2 หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย และทดลองใช้ (Try out) ชุดการฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การศึกษาในกลุ่ม

5.1.5.3 ดำเนินการฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การศึกษาในกลุ่ม

5.1.5.4 ขอหนังสืออนุมัติการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ถึงคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1.5.5 ให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ตอบแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

5.1.5.6 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 48 คน แบ่งออกเป็น กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 24 คน

กลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่ได้รับการให้การปรึกษาโดยเพื่อนผู้ให้การปรึกษากลุ่ม

กลุ่มควบคุม เป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษาโดยเพื่อนผู้ให้การปรึกษากลุ่ม

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.6.1 ข้อมูลทั่วไปแสดงสภาพภาพของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ค่าร้อยละ เสนอในรูปตารางและอธิบายประกอบ

5.1.6.2 คะแนนแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัยก่อนและหลังการได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน คำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่า t (t -test)

5.1.7 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.7.1 นักศึกษาที่ได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน มีการปรับตัวดีกว่า นักศึกษาที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.7.2 นักศึกษาที่ได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน มีการปรับตัวดีขึ้นมากกว่าก่อนได้รับการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.7.3 กลุ่มทดลองมีการปรับตัวแต่ละด้านดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีการปรับตัวแต่ละด้านดีกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มควบคุมมีการปรับตัวแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เรื่องการให้การปรึกษาของมหาวิทยาลัยอาจนำชุดการฝึกอบรม เพื่อผู้ให้การปรึกษาในกลุ่มไปใช้ฝึกอบรมนักศึกษาที่มีความสนใจ และสมัครใจที่จะฝึกอบรม เพื่อผลิตเพื่อผู้ให้การปรึกษาในกลุ่มเป็นการช่วยลดภาระงานทางด้านงานการให้การปรึกษาเบื้องต้นของ อาจารย์ที่ปรึกษา

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการใช้ชุดการฝึกอบรมเพื่อผู้ให้การปรึกษา

5.2.2.1 การจัดเวลาในการฝึกอบรมเพื่อผู้ให้การปรึกษาในกลุ่ม ควรหาช่วงเวลา ที่ผู้รับการฝึกอบรมว่างตรงกัน และเป็นช่วงเวลาที่ผู้รับการฝึกอบรมว่างจากภาระงาน เช่น ช่วงปิดเทอม หรือช่วงแรกของการเปิดเทอม เป็นต้น หรืออาจจัดอบรมให้แก่นักศึกษา ชั้นปีที่ 2ที่กำลังจะขึ้นชั้นปีที่ 3 เพื่อที่นักศึกษากลุ่มนี้จะได้นำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปให้การปรึกษาแก่นักศึกษารุ่นน้องที่มีรหัสตรงกันกับตนเอง

5.2.2.2 เนื่องจากชุดการฝึกอบรมเพื่อผู้ให้การปรึกษาในกลุ่ม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีจำนวน 15 ชุด ซึ่งถ้าจะมีการนำไปใช้ครั้งต่อไป อาจแบ่งช่วงระยะเวลาของการฝึกอบรม เป็น 2 ช่วง หรือเพิ่มเวลาการฝึกอบรมในแต่ละครั้งให้มากขึ้นแต่มีจำนวนครั้งการฝึกอบรมลดลง

5.2.2.3 ควรมีการสร้างสื่อประกอบการฝึกอบรมเพื่อผู้ให้การปรึกษาในกลุ่ม เช่น วิดีทัศน์ การสาธิตการให้การปรึกษา จะได้ช่วยแก้ปัญหาการขาดผู้ช่วยฝึกอบรม

5.2.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.2.3.1 ควรมีการศึกษาผลของการใช้เพื่อผู้ให้การปรึกษาในกลุ่มต่อปัญหา การปรับตัวในมหาวิทยาลัยแก่นักศึกษาในภาคการเรียนแรกของปีการศึกษา เพราะในช่วงนั้น นักศึกษาจะต้องปรับตัวมาก

5.2.3.2 ควรมีการศึกษาผลการใช้เพื่อผู้ให้การปรึกษาในกลุ่มกับพฤติกรรมที่เป็น ปัญหาอื่น ๆ เช่น การมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก หรือการลดความวิตกกังวลด้านต่าง ๆ เป็นต้น

5.2.3.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม โดยใช้ เพื่อผู้ให้การปรึกษาและการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม โดยใช้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่เพื่อน เช่น อาจารย์แนะแนว เป็นต้น ว่าวิธีการให้การปรึกษาแบบใดจะช่วยลดปัญหาการปรับตัวในมหาวิทยาลัยของ นักศึกษาได้ดีกว่าและเหมาะสมกว่า หรือใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เปรียบเทียบกับการให้ การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน

5.2.3.4 ควรที่จะมีการวิจัยผลของการให้การปรึกษาโดยกลุ่มเพื่อน โดยศึกษาผล ที่เกิดจากตัวแปรอื่น ๆ เช่น เพศของผู้นากลุ่ม หรือผู้นากลุ่มที่เรียนอยู่ต่างคณะ เป็นต้น